

lig Tid. Det lykkedes mig, som sagt, i Fjor paa en Maaned at gennemføre akkurat de samme Lovforslag, som der her gives Rigsdagen 3. Maaneder til at behandle i Aar; og den høje Rigsdag kan i den Tid studere dem, tænke over dem og foreslaa Ændringer i dem. Men hvis jeg, som det ærede Medlem synes at ønske, havde forelagt en helt ny Skatteordning — det ærede Medlem antydede for øvrigt ikke, hvilken Vej jeg skulde gaa, men her er der foreslaaet baade direkte og indirekte Skatters Forøgelse —, saa vilde man ganske sikkert have bebrejdet mig, og med Rette, at jeg der var gaaet ud over, hvad man kunde forlange, at Rigsdagen skulde gøre til Genstand for Behandling. Hvad jeg her foreslaar, er, at vi støtter os til den Skatteordning, vi har, og den er jo egnet til at bruges, saaledes som Forholdene er.

Jeg kommer dernæst til et Spørgsmaal om de direkte Skatteforslag. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) indrømmede blankt væk, at han vilde gaa med til Merindkomstkatten, saaledes som Forholdene nu en Gang er. Derom vil jeg sige — ogsaa til det konservative Folkepartis Ordfører —, at ogsaa jeg har det bestemte Haab og den Forventning, at det er sidste Gang, at Merindkomstskatteloven skal foreligge. Saa langt kan vi jo haabe, at vi maa være kommet om et Aar, at dette Forslag ikke mere behøves. Med fuldkommen Sikkerhed kan man jo ikke sige dette, men det er ogsaa mit Haab. Jeg kan imidlertid ikke gaa med til, at der nu ændres i det forelagte Forslag, saaledes som det ærede 5te Medlem for Skanderborg (Korsgaard) foreslog, saaledes at man f. Eks. skulde tage et Krigsskatteaar med til Sammenligning. Nej, allerede det, at man tager 1914 med til Sammenligning, kunde have store Betæneligheder; thi der var mange eller i alt Fald adskillige, som i 1914 havde den forøgede Indtægt ved Krigskonjunkturerne — jeg tør ikke just sige mange, men jeg tør sige adskillige, og det var jo særlig Folk, som havde tjent ved Udførsel af Heste; det var vel særlig dem, der havde tjent i 1914, men det spillede paa den anden Side ikke saa stor Rolle ved Skatteindkrævningen senere hen. Men at tage hele Krigsskatteaaaret 1915 med vilde være fuldkommen ødelæggende for det, vi her vil, og det er der heller ikke nogen Grund til. Det vil jeg derfor paa Forhaand sige, at det kan jeg som Finansminister ikke

gaa med til, og jeg haaber ikke, at andre Partier vil stille sig paa det Standpunkt.

Jeg kommer saa til at tale om den overordentlige Formueskat, den, som hedder Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Indkomst- og Formueskat til Staten. Det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede konservative Medlem tiltraadte den overordentlige Formueskat, men det ærede Medlem fra Æbeltoft gjorde Indvendinger imod, at de smaa Formuer var blevet noget mere belastet, end det er Tilfældet nu. Det er jo et Yndlingsnummer for det ærede Medlem, at Finansministeren er saa haard imod Folk med smaa Formuer, saa han næsten maatte beklage sig over, om jeg ikke havde givet ham den Anledning til at fremkomme med denne Indvending, som han har en vis Virtuositet i at behandle. De smaa Formuer havde jeg været haard imod, derved at jeg havde sat den Promille, der er Tale om for Formuer mellem 20 000 og 30 000 Kr., op fra 0,25, som den er efter den nugældende Lov — det, som det ærede Medlem er gaaet ind paa i Fjor —, til 0,35, og ved, at Promillen for Formuer mellem 30 000 og 50 000 Kr. er sat op fra 0,80 til 1. Det ærede Medlem vil ikke indvende overfor mig, at Forskellen er den, at nu er Formueskatten udrevet af den Sammenhæng, den stod i til Merindkomstkatten, for de Personer, her er Tale om; men det ærede Medlem vil sikkert sige, at det er ikke dem, der kommer til at betale Merindkomstskat. Hvis de kom til at betale Merindkomstskat, vilde det ærede Medlem heller ikke have saa megen Interesse for dem. Nej, det er kun det, at det er Folk med smaa Formuer. Og hvad er saa Forskellen mellem det, som er foreslaaet af mig, og det, som er gældende Lov, som det ærede Medlem har været med til i Fjor? Det er, at naar Folk har en Formue paa 20 000 Kr., vil de komme til at betale 2 Kr. mere om Aaret end efter den gældende Lov, og den, der har en Formue paa 40 000 Kr., vil komme til at betale 8 Kr. mere om Aaret end efter den gældende Lov. Det er smaa Beløb selv for en, der har en ringe Indtægt og en ringe Renteindtægt af en lille Formue. Der hører hele det ærede Medlems lyriske Temperament til for at komme saa højt op, som han var, men hvor jeg med mit mere nøgterne Temperament ikke kan naa op til. Det ærede Medlem sagde — han gentog det endda flere Gange —: „Hvem